

DZIECI I ICH PRAWA

Prawa Dziecka są dla wszystkich dzieci bez wyjątku i jakiegokolwiek dyskryminacji, niezależnie od koloru skóry, płci, języka, jakim się posługuje, urodzenia oraz religii. Zostały one utworzone, aby każde Dziecko mogło mieć szczęśliwe dzieciństwo dla własnego dobra i dla dobra społeczeństwa. Prawa i swobody tam określone zachęcają rodziców, organizacje prywatne, władze lokalne i rządy krajowe do rozpoznania tych praw i walki o ich wdrażanie zgodnie z następującymi zasadami:

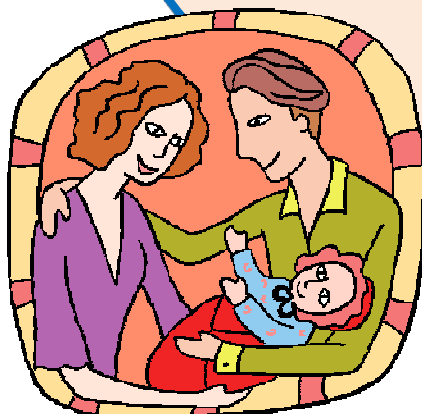
PRAWO DO ŻYCIA I ROZWOJU

Jest najbardziej podstawowym prawem każdego człowieka. Nikt nikogo nie może życia pozbawić. Państwo musi zadbać o to, żeby dzieci czuły się bezpiecznie. Państwo ma także obowiązek zapewnić jak najlepszy rozwój dzieci. Prawo do rozwoju nie oznacza jedynie rozwoju fizycznego ale też psychiczny i intelektualny. Państwo musi zadbać o odpowiednią ilość szkół i zagwarantować możliwość zdobycia wykształcenia.

PRAWO DO WYCHOWANIA W RODZINIE

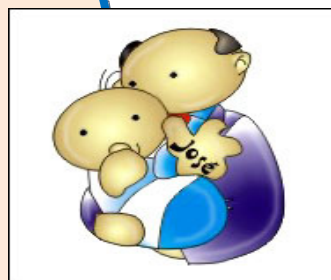
Dziecka nie wolno rodzicom zabrać. W Polsce tylko sąd może zdecydować o odebraniu dziecka rodzicom - dzieje się tak w wyjątkowych sytuacjach, kiedy rodzice nie chcą lub nie mogą opiekować się dzieckiem; źle je traktują, nie interesują się jego potrzebami, nie leczą, gdy jest chore, głodzą.

PRAWO DO NAZWISKA I POCHODZENIA

Każdy ma prawo do nazwiska i obywatelstwa. Dziecko po urodzeniu musi być zarejestrowane w Urzędzie Stanu Cywilnego. Nazwisko, imię, obywatelstwo oraz pochodzenie są elementami tożsamości człowieka, która jest chroniona przez prawo.

PRAWO DO SWOBODY MYŚLI, SUMIENIA I WYZNANIA

Dziecko ma pełne prawo wyboru co chce myśleć i w kogo chce wierzyć. Ma prawo do szacunku dla swego światopoglądu - nikogo z powodu jego sposobu myślenia czy wyznawanej religii nie wolno prześladować, poniżać ani wyśmiewać jego poglądów lub obrzędów.

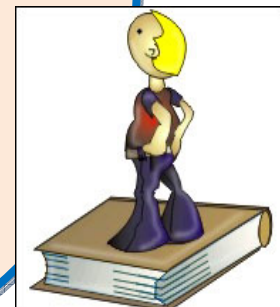
PRAWO DO PRYWATNOŚCI

Prywatne jest wszystko to, co jest osobiste, zarówno rzeczy, mieszkanie, jak również sprawy prywatne i rodzinne. Prawo do prywatności oznacza, że nikomu nie wolno bez szczególnie uzasadnionych powodów (precyzyjnie przewidzianych w przepisach prawnych) wkraczać w nasze życie i sprawy osobiste.

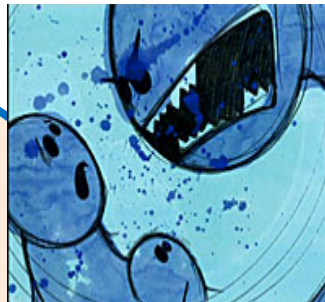
PRAWO DO NAUKI

Dziecko posiada prawo do otrzymywania edukacji, która będzie wolna i obowiązkowa. Prawo do nauki oznacza, że każdy powinien mieć możliwość uczenia się tak długo jak chce i pozwalają mu na to jego zdolności i zainteresowania. Państwo ma także obowiązek zadbać o dostęp każdego dziecka do informacji, czyli wiedzy różnych ludzi, różne myślących, wiedzy o odkryciach naukowych i zjawiskach - co wpływa na kształtowanie poglądów i postaw

PRAWO DO ŻYCIA BEZ PRZEMOCY

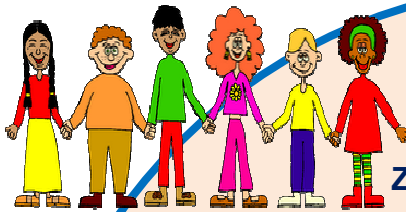
Znęcanie się nad dziećmi jest karane. Prawo zezwala na łagodne karcenie jedynie przez rodziców. Nie wolno też znęcać się psychicznie, to znaczy systematycznie dokuczać dziecku, poniżać je, wyśmiewać lub obrażać. Karana jest również przemoc seksualna.

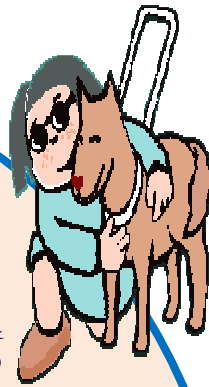
ZASADA POSZANOWANIA GODNOŚCI

Nie można mówić o prawie do godności, gdyż godność po prostu mamy i nikt nie może nam jej dać lub odebrać. Każdy człowiek ma wrodzone poczucie dumy, honoru osobistego - nikt nie lubi być źle traktowany, poniżany, wyśmiewany czy w jakikolwiek sposób obrażany. Dziecko ma prawo do ochrony przed poniżającym i okrutnym traktowaniem, które narusza jego poczucie godności.

ZASADA RÓWNOŚCI

Dzieci nie rodzą się lepsze lub gorsze, jako ludzie są równi - co nie znaczy jednakowi. Kiedy mowa jest o równym traktowaniu przez prawo to chodzi o jednakowe prawa dla ludzi niezależnie od tego, czy są bogaci czy biedni, czarni czy biali, niezależnie od płci. Prawo do równego traktowania (przez prawo) nie oznacza, że wszyscy muszą mieć takie same uprawnienia. Są sytuacje, gdy niektórym dzieciom przysługują prawa specjalne, np. dzieciom niepełnosprawnym. Uprawnienia te służą wyrównywaniu szans dla tych, którym z różnych względów trudniej jest żyć. Świadomość własnych praw, możliwości i ograniczeń, oraz norm regulujących zachowania ma bardzo duże znaczenie dla społecznego rozwoju dziecka. Nie będzie rzeczą naganną, jeżeli dzieci nauczą się wymagać od dorosłych respektowania swoich praw, praw przysługujących każdemu człowiekowi, nawet temu małemu.

PRAWO DO OPIEKI MEDYCZNEJ

Dziecko ma prawo do pomocy oraz podstawowej opieki zdrowotnej, odpoczynku, rekreacji i odpowiednich usług medycznych. Dotyczy to też zapewnieniu matkom właściwej opieki zdrowotnej w okresie przed i po urodzeniu dziecka.

